

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci navrhovatele **Mgr. M. K.**, bytem X, proti odpůrci **Městu Bohumín** se sídlem Masarykova 158, Bohumín, ve věci opatření obecné povahy,

t a k t o :

- I. Územní plán Bohumína – opatření obecné povahy č.02/2014, který nabyl účinnosti dne 1.3.2014, se **zrušuje** v části, týkající se pozemků parc.č. X v katastrálním území Pudlov, obec Bohumín, a to dnem právní moci tohoto rozsudku.
- II. Odpůrce je **povinen** zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku 5.000,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Podaným návrhem se navrhovatel domáhal zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu Bohumína, který nabyt účinnosti dne 1.3.2014 (dále jen UP), a to v části týkající se pozemků parc. č.X v katastrálním území Pudlov, obec Bohumín.

Navrhovatel uvedl, že tyto pozemky zdědil v roce 2012. Podle předchozího územního plánu z roku 1998 byly zařazeny v zóně IB-11, tj. v zóně individuálního bydlení – venkovská zástavba. Nyní podle UP jsou jeho pozemky zařazeny do plochy zeleně ostatní a specifické (ZX).

Navrhovatel v návrhu namítl, že

- 1) UP byl pravděpodobně pořízen a vydán, aniž by byla dodržena ust. § 25, § 26 a § 172 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád). Zejména pochybuje o tom, že návrh UP a termín veřejného projednávání byl v plném rozsahu a v zákonných lhůtách uveřejněn na příslušných úředních deskách a přístupem umožňujícím dálkový přístup.
- 2) O tom, že byl vydán nový UP, se dozvěděl náhodou. V době pořizování a vydávání UP v Bohumíně nežil, nepracoval ani jinak pravidelně nepobýval. Nelze po něm spravedlivě požadovat, aby se nejméně jedenkrát za dva týdny chodil dívat na úřední desku obce. Navrhovatel byl v legitimním očekávání, že jeho pozemkům nehrozí změna ve způsobu užívání, když podle předchozího územního plánu spadala celá oblast Pudlova mezi ulicemi Ostravská a Rolnická do jednotné plochy funkčního využití, přičemž v okolí jeho pozemků probíhala výstavba nových rodinných domů.
- 3) UP neobsahuje odůvodnění, jaké konkrétní argumenty a úvahy vedly odpůrce k tomu, že selektivně, oproti sousedním pozemkům a tomu, jak byla celá oblast funkčně řešena v předchozím územním plánu, zařadil navrhovatelovy pozemky do plochy ZX, zatímco okolní pozemky, které jsou co do povahy a způsobu užívání naprosto totožné, zůstávají zařazeny do plochy obdobného funkčního využití jako byly dosud. V době vydání UP tvořily navrhovatelovy pozemky jeden funkční celek, přičemž pozemek parc.č. X byl v katastru nemovitostí označen jako zastavěná plocha a nádvoří a byla na něm evidována stavba rodinného domu. Z UP nevyplývá ani důvod vzniku plochy ZX, ani klíč, podle něhož do ní byly pozemky zařazovány.
- 4) UP je v rozporu se Zásadami územního rozvoje Moravskoslezského kraje (dále jen ZUR). Navrhovatelovy pozemky byly zařazeny do plochy ZX, ačkoli se nacházejí v zastavěném území obce, tvoří stavební proluku, jsou napojeny na dopravní a technickou infrastrukturu, což odporuje ZUR, konkrétně zásadě efektivně využívat zastavěné území, preferovat rekonstrukce nevyužívaných ploch a areálů před výstavbou ve volné krajině.

- 5) S poukazem na stejné charakteristiky pozemků jako v bodě 4) je UP v rozporu s cíli územního plánování deklarovanými v textové části UP, a to v kapitole I.A.2. – bodu 7.2.3. a v kapitole I.A.3. – bodě 13.1.
- 6) UP je v rozporu s § 3 odst.1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., podle níž se plochy vymezují zpravidla o rozloze větší než 2000 m², kdežto navrhovatelovy pozemky mají v součtu pouze 1500 m². UP je v rozporu také s § 3 odst.4 citované vyhlášky, podle něhož lze stanovit plochy s jiným způsobem využití než je uvedeno v § 4 až § 19 této vyhlášky ve zvlášť odůvodněných případech a za předpokladu, že je to zdůvodněno v odůvodnění opatření obecné povahy. To se v daném případě nestalo.

Odpůrce ve vyjádření uvedl k námitce 1), že vše proběhlo podle právních předpisů, postup je popsán na str. 153 až 157 UP. K bodu 2) poukázal na judikaturu

Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) k legitimnímu očekávání (např. rozsudek ze dne 30.11.2016 č.j. 6 As 39/2016-66) a zdůraznil, že navrhovateli nebylo v minulosti vydáno žádné rozhodnutí nebo vyjádření orgánů veřejné moci, z něhož by vyplývalo, že je možné umístit v dotčeném území navrhovatelův stavební záměr. K bodu 3) odpůrce poukázal na to, že navrhovatelovy pozemky se nacházejí v záplavovém území a citoval z textové části UP ohledně záplavových území (bod 7.2.3., str.159, str.233). Dále uvedl, že UP vycházel ze skutečného využití území – pozemky, na nichž se nenacházely žádné stavby, byly zahrnuty do ploch ZX. Odpůrce navrhl zamítnutí návrhu.

Z obsahu správní dokumentace soud k bodu 1) zjistil, že veřejné projednání návrhu UP proběhlo 29.5.2013 a opakované veřejné projednání dne 11.12.2013. Bylo podáno celkem 41 námitek (z toho 2 opožděně), námitky nebyly pouze od osob z Bohumína, ale též od osob bydlících v Ostravě, Dolní Lutyni, Rybníku (PL). U jednání soud doplnil dokazování sdělením obsahu snímků obrazovky webových stránek odpůrce, z nichž je patrné, že veřejná vyhláška o zahájení řízení o vydání UP tam byla vyvěšena od 23.4. do 6.6.2013 (příloha odpůrce č.6) a veřejná vyhláška týkající se opakovaného projednání UP od 12.11. do 19.12.2013 (příloha odpůrce č.7). Navrhovatelova námitka ohledně umožnění dálkového přístupu je poměrně obecná („pravděpodobně nebyl dodržen postup“) a soud ji má za vyvrácenou jednak důkazy doplněnými při jednání, a dále – podpůrně – i tím, že námitky k UP podávaly také osoby bydlící jinde než v Bohumíně, u nichž je možno předpokládat, že se s návrhem UP seznámily pomocí dálkového přístupu. Námitka 1) je nedůvodná.

Námitka 2) souvisí s výše uvedeným. V době projednávání návrhu UP byl navrhovatel podle vlastního tvrzení již rok vlastníkem předmětných pozemků, o nichž

zároveň věděl, že se nacházejí v záplavovém území. Soud se ztotožňuje s poukazem odpůrce na judikaturu NSS k legitimnímu očekávání, zvláště v souvislosti s opatřením obecné povahy, když *princip legitimního očekávání nelze v územním plánování aplikovat ve stejném rozsahu jako v běžném správním řízení, a to nejen s ohledem na specifika řízení o opatření obecné povahy (na rozdíl od správního řízení, v němž se rozhoduje o konkrétní věci konkrétního subjektu, se v případě opatření obecné povahy jedná sice o akt s konkrétně určeným předmětem, ale s obecně vymezeným okruhem adresátů a pořizovatel územního plánu proto musí chránit veřejný zájem ve všech jeho možných souvislostech), ale i na značné pravomoci pořizovatele územního plánu ohledně zařazování pozemků do příslušné kategorie* (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2012, č. j. 6 AOs 2/2012 – 27). Námitku 2) nepovažuje soud za důvodnou.

K bodům 3) až 6) soud předesílá, že s ohledem na vývoj judikatury k otázce pasivity vlastníka nemovitostí v procesu přijímání územního plánu považuje za stěžejní rozsudek NSS ze dne 14.7.2015 č.j. 2 As 97/2015-55. Ten s poukazem na rozhodnutí rozšířeného senátu NSS ze dne 16.11.2010 č.j. 1 Ao 2/2010-116 dospěl k závěru, že *procesní pasivitu navrhovatele je třeba zohledňovat a vzít v potaz ve třetí, čtvrté a páté fázi pětikrokového přezkumného algoritmu, tedy ve fázi zkoumání procesního postupu správního orgánu, při hodnocení případného rozporu opatření obecné povahy s právními předpisy i v rámci hodnocení přiměřenosti zásahu do práv*

a povinností navrhovatele. Při posouzení námitek stěžovatele uplatněných v každém z návrhových bodů je tak na místě samostatně vážit, zda a jaký význam má skutečnost, že zůstal dříve, v procesu přijímání územního plánu, pasivní.

Soud doplnil dokazování o výřez z předchozího územního plánu a porovnal jej s grafickou částí nynějšího UP. Je zřejmé, že dříve byly navrhovatelovy pozemky součástí kompaktního většího celku západně od páteřní komunikace (jednotlivá oranžová plocha – Individuální bydlení – venkovská zástavba), nyní je tento větší celek vyznačen fialově (plocha smíšená obytná - SO-95), s výjimkou navrhovatelových pozemků (zelená barva – plocha zeleně ostatní a specifické – ZX), 2 pozemků zemědělských (bílá barva – Z) a 1 plochy individuální rekreace (žlutě – RZ – zahrádkářská osada). Soud se pečlivě seznámil také s textovou částí UP čítající na 350 stran, a zjistil, že k ploše ZX obsahuje UP jen velmi obecné a kusé formulace. Plocha ZX je na str. 145 vymezena takto: „ZX - Plochy zeleně ostatní a specifické. Ostatní sídelní zeleň – plochy vegetačního porostu: zeleň doprovodná podél vodotečí, liniových tras technické a dopravní infrastruktury; zeleň ochranná při obvodu ploch jiného funkčního využití; plochy soukromé zeleně: nezastavitelné zahrady“. Na str. 110 jsou uvedeny podmínky pro využití plochy ZX (využití hlavní, přípustné, nepřípustné, podmíněně přípustné). UP neobsahuje konkrétní odůvodnění, proč byla plocha ZX stanovena, ani zásady, podle nichž jsou pozemky

do této plochy zařazovány. Lze si zajisté představit, co znamená např. pojem „zeleň doprovodná podél vodotečí, liniových tras technické a dopravní infrastruktury“, avšak např. pojem „nezastavitelná zahrada“ zůstal nevysvětlen.

S odpůrcem je možno souhlasit v tom, že UP obsahuje opatření na ochranu před povodněmi: ... „Do území dosud neochráněného proti účinku povodní navrhuje minimální rozsah zastavitelných ploch (Pudlov, Vrbice nad Odrou)“ - str. 159 ... „Nové rozvojové plochy vymezovat mimo stanovená záplavová území (v záplavových územích pouze výjimečně a ve zvláště odůvodněných případech)“ – str. 162-3. Textová část UP však obsahuje i formulace, které by podle názoru soudu mohly směřovat spíše k zařazení navrhovatelových pozemků do plochy SO-95: ...“v k.ú. Pudlov vzhledem ke stanovenému záplavovému území a složitým podmínkám pro zakládání staveb, bude podporován do doby realizace protipovodňových opatření zejména územní rozvoj v blízkosti ul. Jateční a intenzifikace a regenerace využití zastavěného území při akceptaci jeho současného převažujícího využití“ (bod 7.2.3. na str. 5 – podtrženo soudem), či na str. 158 : „efektivní využívání zastavěného území, preference rekonstrukce nevyužívaných ploch a areálů před výstavbou ve volné krajině“... Jinými slovy, UP neobsahuje žádné takové odůvodnění, pravidlo pro zařazování pozemků do plochy ZX, o němž hovoří odpůrce ve vyjádření k návrhu – že snad takto byly zařazovány pozemky, na nichž se nenacházely žádné stavby. Soud souhlasí s navrhovatelem v tom, že plocha ZX nepatří mezi plochy vymezené v § 4 až § 19 vyhlášky č. 501/2006 Sb., a musí proto splňovat podmínky uvedené v § 3 odst. 4 citované vyhlášky: takovou plochu lze stanovit ve zvlášť odůvodněných případech a za předpokladu, že je to zdůvodněno v odůvodnění opatření obecné povahy. Soud tedy uzavírá ohledně námitek, směřujících do rozporu UP s právními předpisy (4. fáze algoritmu), že shledal porušení navrhovatelem namítaných ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu a § 53 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon), tj. nedostatečné odůvodnění UP vztahující se k ploše ZX. Skutečnost, že byl navrhovatel pasivní v procesu přijímání UP, nehraje podle názoru soudu v tomto případě podstatnou roli. Navrhovatelova pasivita by měla význam pouze tehdy, pokud by UP obsahoval

zřetelná a dohledatelná obecná pravidla, z nichž by jasně vyplynuly důvody řazení určitých pozemků do určitých ploch. Teprve pak by mohlo jít k navrhovatelově tíži, že neuplatnil konkrétní námitky ve vztahu ke svým pozemkům (katastrem nemovitostí evidovaná stavba atd.). Soud tedy považuje za důvodnou námitku 3) – v části týkající se nedostatku odůvodnění UP, a ze stejných důvodů námitku 6) – v části týkající se rozporu s § 3 odst. 4 citované vyhlášky.

Pokud jde o námitky 4) a 5), k nim se soud v tomto okamžiku nebude vyjadřovat, neboť by tím nepřípustně nahrazoval činnost správních orgánů a zasahoval by tak do jejich působnosti v oblasti tvorby územního plánu. Vzhledem

k tomu, že se odpůrce bude znovu zabývat zařazením navrhovatelových pozemků do určité plochy, bude znovu hodnotit jednotlivá kritéria, včetně ZUR a cílů územního plánování.

Ke zbývajícím částem námítky 6), tj. rozporu s § 3 odst. 1 citované vyhlášky, soud pouze obecně uvádí, že použitím slova „zpravidla“ není vyloučeno, aby (spíše ve výjimečných případech) byla vymezena i plocha menší než uvedených 2000 m².

Soud tedy v souladu s § 101d odst. 2 větou první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) napadenou část opatření obecné povahy zrušil.

V souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodl o náhradě nákladů řízení procesně úspěšného navrhovatele - částka 5.000,- Kč představuje zaplacený soudní poplatek. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud odpůrci povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 7. června 2017

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu